

Conjuncții correlative

- pt. precizarea unui raport de subordonare sau coordonare se folosesc unele conjuncții care marchează o anumită relație între elementele componente.

Te copleșesc /, fie copleșesc / el tot a plecat
Când se gândesc, când mi se gândesc, tot așa

Cât îți este răpuna, atât soți te întinzi.

Interjecția

1. Def.: parte de vorbire nelexică care are o valoare exclamativă, capabilă să exteriorizeze senzații, sentimente, manifestări de rădăcină.

Interjecția poate reproduce zgomote din natură.

2. Clasificare:

a) interjecții pr. - fizice, adică strigăte scurte care reprezintă manifestarea exterioară a unor senzații, ah, oi, vai

b) — provenite din alte părți de vorbire:

© dracu cântăci?

↓
adv. interjectiv

O altă clasificare se referă la modul în care interjecțiile reproduc sunete din natură; acestea se numesc monosilabe:

bîng, bang, tros, plosc

- interjecțiile de adresare: Măi, hai, bea, acasă
acestea au valoare ca vocativul și se folosesc alături de nume de familie comune sau proprii.

Din categoria interjecțiilor de adresare fac parte și

interjecțiile cu valoare deictică (iacă, iată, uite, ia) care
sunt compl. directe sau subord. compl. directe.

Funcții sintactice ale interjecțiilor
- de regulă interjecția nu are funcție sint. dar
în anumite contexte cum înțelegem fenomenul
poate să fie considerată interjecția pură funcț. sint. a
alte părți de vorbire.

①. Funcț. sint. de predicat este îndeplinită de
unele categorii de interjecții:
a) interj. care exprimă un îndemn sau o poruncă
(cum că este apropiat imperativului): hai, ho, na,
hau.

Hai la școală!

Ha o plăcută!

Hau primul meu!

b) interj. cu val. deictică: (iată, uite, iacă, ia)
care raportă determinări de obiect direct.

Uite pe mama!

Iată / Ce mi-a spus el!

C. Directă.

c) interj. care imită zgomote din natură (onomatopee)
și el trane! capacul

d) interj. care redau deficiența de formă
unei acțiuni

și atunci el₃ trage în băta.

② Funcția de subiect:

Se aude cioc-cioc!

③ Num. predicativ

Și vai de el.

④ Atribut

Tomai auzam zgometul pa! pod

⑤ Funct. de cd.

Aud' tranc! dar nu vād nimeni.

⑥ u cc TT.

urezga lipa - lipa.

Punctuația interjecției

- având o intonație exclamativă care poate fi mai amplă sau mai puțin amplă. Interjecțiile sunt strâns legate de ! sau ,

a) interj. de adresare care funcționează ca vocativul, folosite independent și despart prin virgulă de restul comunicării:

Mai, viro, mai repede!;

b) dacă sunt însoțite de un substantiv întregul grup se desparte prin virgulă de restul comunicării:
Mai frate Vanile, ce părere ai?

c) după interjecțiile care exprimă un îndemn sau o poruncă în care au regim asemănător cu imperativul nu se pune virgulă pt. că ele sunt urmate de determinări ca în un verb.

- Hai cu mine!

ci

→ se pune semnul exclamativ la sfârșitul comunicării.

d) interjecția de adresare „ia” urmată de un vb. la imperativ sau conjunctiv nu se desparte prin virgulă de citate în text.

Ja să cred în eu.

a) interfețele de acționare care se deplasează pot avea în

① cu virgulă - între ele
he, he, he!

② en latine :
ha-ha-ha !

Locutivori

= un grup de cuvinte mai mult sau mai puțin modificate care au înțeles unitar și pot substitui o parte de vorbire.

① Locuțiuni substantivale = grupuri de cuvinte care
țin locul unei substantiv. Structura lor ~~este alcătuită~~ ^{conține} ~~de~~ alc.
~~de~~ subst. - sau adjective în prepoziții.

— Flexionează de regulă ~~tot~~ doar primul element component.

- au același funcții sintactice ca substantivul.

aduce - aminte = amintire

logare de xamă =

balaise de soc →

date de scan → report

in etate } die viel
stumpere } mehr

Impatere de minute

maire de uncht

point de vue de l'opinion

↳ pōhere de rāu →

Strömpele in Brate $\rightarrow$

transelle de inimic →? wădește, entuziasmi

nombre de minute

factor de bine

Mod in paper → curv

religion in us cate $\rightarrow$ diverse